

Olaf Oosterman is zwaar ziek maar maakt zijn droomboot af **ONGENEESLIJK OPTIMISTISCH**

In augustus spraken we Olaf Oosterman (32), die door een ongeneeslijke ziekte zijn droom niet meer waar kon maken: een wereldreis op zijn zelf gebouwde zeiljacht. Nu hoopt hij in 2007 met ernstig zieke kinderen te kunnen varen op de Middellandse Zee. Ondanks een zware operatie gaat het hem weer voor de wind. TEKST PIETER GROENEWOLD FOTO'S PAUL TOLENAAR

Panorama nummer 34 van dit jaar: Olaf Oosterman doet zijn aangrijpende verhaal.

"We gaan ons nu concentreren op de buitenkant, zodat hij in februari in de grondverf kan."

Droom bijgesteld

Ooit zou Olaf Oosterman uit Lelystad met zijn zelf gebouwde zeiljacht een reis om de wereld maken. Maar sinds 2004 weet hij dat het er definitief niet in zit. Hij lijdt aan het Syndroom van Marfan, een zeldzame aangeboren erfelijke afwijking van het bindweefsel, waardoor de aorta langzaam verwijdt en kan scheuren. Tussen 1991 en 2005 werd hij vijf keer geopereerd. De aorta is vanaf het hart tot aan de navel vervangen door kunststof.

Het keerpunt in het leven van Olaf ligt in 2004. Hij bouwt als bedrijfsleider op een jachtwerf in zijn vrije tijd aan zijn 14 meter lange zeilboot. Dan krijgt hij echter een ernstige bacteriële infectie aan zijn aorta en ligt maanden in het ziekenhuis. Werken is daarna onmogelijk. De bouw van het jacht komt stil te liggen. De toekomst ziet er somber uit.

Dankzij de hulp van de Bart Foundation kan de bouw na twee jaar echter worden hervat. De Bart Foundation, opgericht na de dood van Bart de Graaff, helpt jonge mensen met een ingrijpende ziekte hun ambitie waar te maken. De organisatie regelt financiën om het schip af te bouwen, al is daarbij Olafs eigen inzet onontbeerlijk.

Een wereldreis zit er niet meer in, maar Olaf heeft zijn droom bijgesteld. Hij wil nu met ernstig zieke kinderen cruises gaan maken op de Middellandse Zee om hen te laten zien dat je ondanks een ernstige ziekte toch iets van het leven kunt maken.

Permanente angst

Hoe is Olaf Oosterman sinds augustus gevaren? Destijds vertelde hij al dat het resterende deel van de aorta, vanaf de navel tot in beide liezen, eveneens wijder begon te worden. Een nieuwe operatie leek op termijn onvermijdelijk. Ditmaal ging de verwijding echter veel sneller dan verwacht en op dit moment is Olaf herstellende van zijn zesde operatie, die twee weken geleden in het St. Antonius Ziekenhuis te Nieuwegein is uitgevoerd. Dat maakt Olaf Oosterman uniek, want er lopen in Nederland slechts enkele mensen rond met een

volledige kunststof aorta.

Olaf: "Doordat die verwijding veel sneller ging dan verwacht, ben ik de laatste maanden heel bang geweest dat mijn aorta zou scheuren. Die gedachte was permanent aanwezig. Om dat allemaal een plek te geven, heb ik veel met een psycholoog gepraat. Iedere

'De ene deskundige zegt dat ik nog twintig jaar mee kan, de andere geeft me niet eens vijf jaar'

avond voor het slapen gaan vroeg ik me af of ik er de volgende dag nog wel zou zijn. Ik leef met een tijdbom in mijn lijf. Nog steeds, want er kunnen in de toekomst ook nog problemen ontstaan met de aansluitingen naar de nieren, het ruggenmerg, de darmen en de hersenen. Naar verwachting is die kans kleiner, maar mijn ziekte ontwikkelt zich agressiever dan verwacht. Afwachten dus. Maar dankzij het werk aan de boot heb ik gelukkig veel afleiding."

Olaf Oosterman vertelt dat hij meer dan voor de vorige vijf operaties bezig is geweest met de dood. Olaf: "Toen ik voor het eerst werd geopereerd was ik 18. Op die leeftijd is de dood geen optie. Je bent gewoon nog te jong om die mogelijkheid serieus te nemen. Maar inmiddels ben ik 32 en is mijn toekomst onzeker. De ene deskundige zegt dat ik nog twintig jaar mee kan, terwijl de ander me niet eens vijf jaar meer geeft. Ik houd me echter meer vast aan die twintig jaar, want ik voel me conditioneel uitstekend. Sommigen vragen zich af waarom ik me zo inzet voor die boot en het niet wat kalmer aan doe. Maar niemand kan mij garanderen dat ik langer leef als ik het rustig aan doe. Ik leef liever wat korter maar intensief, dan langer als een kasplantje. Toch luister ik wel degelijk naar mijn lichaam. De komende maanden geef ik mijn lichaam de rust om te herstellen van deze laatste operatie. De boot komt nu even op de tweede plaats."

Romp rood

De boot, hoe gaat het daar nu mee? Olaf Oosterman: "Dat gaat heel hard. Het dek en de opbouw zitten er inmiddels op, de motor is geplaatst. De vloer wordt er nu in gelegd. Van binnen zijn we dan vrijwel klaar. We gaan ons de komende tijd concentreren op de buitenkant, zodat hij in februari in de grondverf kan. Daarna spuiten we z'n definitieve kleur erop. De romp wordt rood en de opbouw muisgrijs."

Ondanks zijn kwakkelende gezondheid heeft Olaf de laatste maanden keihard aan de boot gewerkt. Twintig uur per week was hij op de werf te vinden en de rest van de week was hij bezig met het regelen van sponsoring. In augustus was er nog 300.000 euro nodig om de boot af te kunnen bouwen. De Bart Foundation heeft er sindsdien 30.000 euro in gestoken en andere sponsors legden er in totaal 180.000 euro bij. Er rest dus een gat van 90.000 euro.

Olaf: "Dat geld komt er vast wel. Ik krijg nu veel steun. Zowel van bedrijven als van particulieren. Omdat we met ernstig zieke jongeren gaan varen, sponsor je iets blijvends. Dat spreekt tot de verbeelding. We willen jongeren met een levensbeperkende ziekte iets bieden. Een ernstige hartkwaal of een nieraandoening betekent inderdaad beperkingen. Maar er blijft veel over wat je wél kunt doen. Dat hoop ik die zieke jongeren mee te geven tijdens de zeiltochten. Dat is ook mijn eigen verhaal: haal eruit wat erin zit. *Always look on the bright side of life!* Als dat geen mooie kerstboodschap is." ■

"De 90.000 die we nodig hebben, komen er wel."

